

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

De Gotthis Arrianis. Cap. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

noctium silentia frequentabant, sui que dogmatis hymnos modulabantur. Eam ob rem Ioanes catholicos auxit hymnos: ne illorum cantionibus, quod viderentur celebriores, infirmorum animi mouerentur. Verum hæc modulandi contentio, in funestam aliquando pugnam euasit: in qua Brizon Eunuchus Augustæ, cum præesset hymnis exercendis, lapide iactus est in fronte, extinctis etiam vtrimque nonnullis. Qua occasione vetuit imperator, ne post Arriani, intra urbem, publicè suos hymnos concinerent.

*Lib. 10. Tit.
hist. cap. 3.*

De Gottis Arrianis. CAP. XXXIII.

SA Euebant iisdem & Gotthi tēporibus, nec scio an ijs Arriano iam spiritu fueritibus quicquam potuerit crudelius reperiri. De quibus cum diuus Ambrosius loqueretur: Non libet, inquit, confessorum neces, tormenta, exilia recordari, piorum sacerdotia, proditorum munera. Nōne de Traciæ partibus, per Ripensem Daciam & Misiam, omnemque Valeriam Pannoniorum, totum illum limitem, sacrilegis pariter vocibus & barbaricis motibus audiuius inhorrentem? Quid proderat nobis vicinitatem ferality inuehere? aut quemadmodum res Romana tali tuta poterat esse custodia? Cū autem & Hispanias occupassent Gotti, rex eorum Euarix Hispanum excedens limitem, grauem aduersus ecclesias Gallicanas persequutionem excitauit. Trucidabat ille passim eos qui suæ peruersitati non acquiescerent, clericos in carceres coniciebat, sacerdotes verò alios mulctabat exilio, alios gladijs obtruncabat. Nam & ipsos sacrorum templorum aditus spinis iusserat obserari, scilicet vt ingrediendi raritas, fidei obliuionem induceret, sed persequutor non multo post tempore, diuina ultione percussus, interijt. Post multas autem grauesque persequutiones conuersi tandem sunt in Hispanijs ad catholicam fidem Gotti, vnà cum gente Sueuorum, rege Reccardo viro religionis amantissimo, quod ex concilio quoque Toletano poterit intelligi, in quo illa vox est primorum Gotticæ gentis, ad episcopum catholicum. Licet hoc quod tua paternitas atque fraternitas vestra cupit audire, iam olim conuersionis nostræ tempore egerimus, quando secuti gloriosissimum Reccardum regem nostrum ad ecclesiam transiimus, & perfidiam Arrianam cum omnibus superstitionibus suis detesta-

*Greg. Tur.
nensis.*

detesta-

*Lib. 3. dial.
cap. 31.*

detestati sumus : nunc tamen propter charitatem & deuotionem quam Deo & ecclesie catholice debemus, promptissime agere qua petitis, praeparamus. Scripsit ad memoratum Reccaredum Gregorius primus, Laudans eum, quod eius opera pijssimoque studio, gens Gotorum catholicam fidem esset amplexa. Neque vero praetermittenda nobis historia est, qua apud eundem Gregorium de Ermigildo reperitur. Hic igitur cum esset Liugildi regis VVifigottorum filius, ab Arriana haeresi ad catholicam fidem, opera Leandri Hispalensis episcopi conuersus est. Quem pater Arrianus, ut ad relictum Arrianismum rediret, & mulcere premijs & minis terrere conatus est: cumque ille constantissime responderet, nunquam se posse veram fidem deserere quam semel agnouisset: iratus pater eum regno priuauit, rebusque spoliavit omnibus. Sed quia nec sic inuictus animus emolliri potuit, in arcta custodia collo, manibusque ferro ligatis, habitus est. Superueniente autem Paschalis festiuitatis die, noctis intempestae silentio, ad eum perfidus pater episcopum Arrianum misit, ut eius ex manu, sacrilegae consecrationis communionem perciperet, eaque via cum patre rediret in gratiam. Sed episcopum digna constantia repulit Ermigildus, nec multo post, impij iussu patris, securi percussus, martyrij palmam consecutus est. Ductus autem poenitudine pater, veramque per miracula, quibus filij mors illustrata est, fidem agnoscens: non eam tamen suae gentis metu professus est, sed Leandro episcopo catholico filium alterum Richardum seu Reccaredum moriturus commendauit. Itaque Richardus non patrem perfidum, sed fratrem martyrem sequens, ab Arrianae haereseos prauitate, per eundem Leandrum reuocatus, fidei catholice sanitatem & agnouit & suscepit, totamque VVifigottorum gentem sic ad eandem perduxit fidem, nullum ut in regno suo militare pateretur, qui regni Dei hostis esse per haeresim non timeret. Porro Galliae quoque partes aliquas Gotti Arriani haud minime tempore tenuerant, illic etiam catholicis semper infesti: quod cum Francorum rex Clodouaeus molestissime ferret, Alaricum VVifigottorum tunc regem debellauit, hereticos oppressit, regnumque suum totas per Gallias dilatavit. At vero iugo Arrianismi pressam in multis Theodoricus diu tenuit Italiã, quam fuerat etiam gladio deleturus, ni misso

*Gregorius
Turonensis.*

ni misso Constantinopolim Ioanne primo Pōtifice, Iustino
 pijsimo Imperatori persuasum fuisset, vt si Italiae vellet
 paritum esse, Arrianis in Oriente, liberar esse suas ecclesias
 pateretur. Atque interim dum ille in itinere demoratur,
 Theodoricus iniquitatis atque perfidiae suae rabie stimula-
 tus, Symmachum Patricium, & Boetium Senatorem, viros
 catholicos, & virtute praestantes, gladio trucidauit. Neque
 verò incredibile est regis in hunc odium exacuillè, quòd in
 Arrianos inueheretur liberius, stilique sui gratiam singula-
 rem, ad illius haeresis euerfionem conuerteret: Sed aliam in-
 terim ipse exilij damnationisq; suae causam comemorat, lib.
 1. de consolatione philosophiae: vbi breuiter & regis tyran-
 nidem iasnuat, & suam innocentiam protestatur: Memi-
 nisti, inquit, (Philosophia alloquens) Veronae, cum rex au-
 dus comunis exitij maiestatis crimen in Albinum delatum,
 ad cunctum senatus ordinem transferre moliretur, vniuersi
 innocentiam senatus, quanta mei periculi securitate defen-
 derim. ac postea. Pro verae virtutis praemijs, inquit, falsi
 sceleris poenas subimus. Et infra. Si sacerdotes impio iu-
 gularè gladio, si bonis omnibus necem struxisse diceremur,
 praesentem tamen sententia confessum & conuictum, me
 punisset. Nunc verò quingentis ferè passuum milibus pro-
 cul moti atq; indefensi, ob studium propensus in senatum,
 morti proscriptionique damnatur. Quid autem falsi crimi-
 nis imponderetur, haud obscure consequentibus, indicauit:
 Ob ambitum, inquit, dignitatis, sacrilegio me conscientiam
 meam polluisse mentiti sunt. Atqui & tu insita nobis (phi-
 losophiam, vti significatum est, alloquitur) omnem rerum
 mortalium cupiditatem, de nostri animi sede pellebas, &
 sub tuis oculis, sacrilegio locum esse fas non erat. Instillabas
 enim auribus cogitationibusque quotidie meis, Pythagori-
 cum illud *εὐ δὲ θεῶν, οὐ δὲ θεῶν*, id est, Deo non dijs seruiendum.
 Nec conueniebat vilissimorum me praesidia spirituum ca-
 ptare, quem tu in hanc excellentiam componebas, vt similem
 Deo faceres. Praeterea Penetral innocens domus: honestis-
 simorum coetus amicorum: Socer Symmachus etiam san-
 ctus, & aequè actu ipsa, reuerendus, ab omni nos criminis hu-
 ius suspicione defendunt. Denique Boetium hunc virtutis
 causa persecutionem ab hominibus improbis passum esse,
 philosophiae sermo declarat, quo docet neque mirandum
 esse.

*In Miscellis
 & apud Ot-
 tonem Fri-
 singensem
 chronicorum
 cap. 1. 2. &
 3. & in pon-
 tificali de Io-
 anne primo.*

DE VARIIS PIORVM

esse, si boni viri exosi sint sui dissimilibus, neq; nouum quod eos infestos patiantur. Num nunc primum, ait, censet apud improbos mores, laceffitam periculis esse sapientiam? & quibusdam interpositis. Quod si nec Anaxagoræ fugam, nec Socratis venenū, nec Zenonis tormenta, quoniam sunt peregrina, nouisti. At Canios, atque Senecas, ac Soranos, quorum nec peruetusta nec incelebris memoria est, scire potuisti: Quos nihil aliud in cladem detraxit, nisi quod nostris moribus instituti studijs improborū, dissimillimi videbantur. Itaque nihil est, inquit, quod mireris, si in hoc vitæ sale, circūstantibus agitemur procellis: quibus hoc maxime propositum est, pessimis displicere. Quorum quidem tametsi numerosus exercitus, spernendus tamen est: quoniam nullo duce regitur, sed errore tantū temerè ac passim limphante, raptatur: qui si quando contra nos aciem struens, valentior incubuerit, noster quidem dux copias suas in arcem contrahit: Illi verò circa diripiendas inutiles sarcinulas, occupantur. Atque hæc quidem ex Boetio libuit decerpere, quoniam & in eius mentionem incidimus, & ab instituto non erant aliena. Tyrannus autem Theodoricus Ioannem quoque Pontificem, cum esset fœliciter legationis munere perfunctus, reuocatum Rauennam carceris afflictione longiore peremit. Ad id perpetrandum mouerat partim catholicæ & apostolicæ sedis, cui vehementer inuidebat, gloria, quod eam audierat in Græcia summis & imperatoris & populi honoribus agnitam atque illustratam esse: partim epistola, quam reuertens Ioannes ad Italiæ miserat episcopos, iubens Arrianorum ecclesias quasunque reperissent, catholicas consecrari. Sed defuncto in custodia Ioanne, mox etiam repentina morte Theodoricus ad inferos rapitur, iustas illic scelerum suorum pœnas sine fine daturus. Quem inter Ioannem Papam & Symmachum Patricium pius quidam heremi cultor discinctum & discalciatum, vinctisque manibus, proijci in spiritu vidit in vicinam (vti referebat) Vulcani ollam, vt ab illis significaretur in æternum missus ignem, quos hic iniquissimis iudicijs oppresserat. Post hūc Italicæ ecclesiæ, grauis admodum Theodatus sua tyrannide fuit, quo extincto cum Vitigis successisset, ac Belisarius Iustiniani præcepto, in Italiam ad Gottos delendos cum exercitu venisset, tanta est tum à Gottis atrocitate sæuitum, vt eorum incendijs absume-

*Gregorius in
dialogis.*

absumerentur passim ecclesiae: caedibus vbique piorum sanguis funderetur, & martyrum sepulta corpora, suis eruta locis, exterminarentur. Quid iam memorem Totilam Gotthorum postea regem? qui simulatque regnum adeptus est, collecto vndiq; exercitu, vniuersam inuasit Italiam. Exinde per Campaniam, Lucaniam, ac Brutiorum fines, Regium profectus, moxque celeriter Siculum transgressus fretum, inuasit Siciliam; saeuus vbique, & sui, in ecclesiasticum praesertim ordinem, crudelissimi odij passim, qua ferebatur, argumenta relinquens. Nam B. Cerbonium episcopum Populonij, propterea quod milites excepisset hospitio, domiq; superuenientibus Gottis, conseruasset, vrsis immanissimis obijci iussit in theatro. In quo rex quoque perfidus & crudelis, quo sese oblectaret, spectator confedit. Quanquam aliter quam existimabat, euenit. Siquidem emissus vrsus e cauea, accensusque primum & concitus, episcopum petens, mox suae ferocitatis oblitus, deflexa ceruice, submissoque humiliter capite, lambere coepit episcopi pedes. Nimirum vt omnibus fieret palam, quod erga illum virum Dei, & ferina corda essent hominum, & humana bestiarum. Rursumque alias, posteaquam Perusinam urbem septenij obsidione continua cinctam, ad extremum occupauisset, atque is qui exercitui praerant, misso nuntio, quid de episcopo ac populo fieri vellet, ab rege petisset, tale reddidit saeuitiae suae mandatum. Episcopo prius a vertice capitis vsque ad calcaneum e cute corrigiam tolle, & tum caput amputa, omnem vero populum qui illic fuerit repertus, gladio perimito: erat autem ille Herculaneus, episcopus (vt significatum est) Perusinus: cuius post mortem virtus, miraculo diuinitus illustrata memoratur. Quam insatiabili quoque furore poenam & cruciatus sitiit Fulgentij episcopi Vtriculani? atqui hic tamen eius iracundiam munusculis per clericos missis, lenire & mitigare studuerat. Crudelissimi vero regis nemo dubitet seruos ac milites crudelissimos extitisse: in quibus Galla quidam fuit Arrianae perfidiae zelosissimus confessor: qui in catholicae ecclesiae religiosos ac clericos sic totus exarserat, immanissimae crudelitatis ardore, vt quisquis ei clericus aut monachus obuius factus esset, is nullo pacto viuus ex eius manibus elaberetur: cuius tamen ferociam beatus Benedictus, mirabiliter, (vt alia fecit multa) repressit. Reuertens

*Gregor. lib.
3. dialogorū,
cap. 11.*

*Gregor. lib.
3. dialogorū,
cap. 13.*

*Gregor. lib.
3. dialogorū,
cap. 12.*

*Gregor. lib.
2. dialogorū,
cap. 31.*

DE VARIIS PIORVM

Lib. 2. Dia.
cap. 15.

autem à Sicilia, Romam Totila petijt, eamque grauissima obsidione cinxit: quæ tantam famis passa penuriam est, vt præ magnitudine inopiæ, & natorum carnes suorum parentes in cibum expeterent: tandemque ille, fessis nimium Romanis, porta Ostiensi, urbem victor ingressus est: in qua tamen sese gessit omnium opinione benignius, qui nimia prius crudelitate sauierat. Id quod nonnulli (in quibus est S. Gregorius) beati Benedicti monitis ascribendum putant. Cum enim ille per B. patris cœnobium iter ageret, hæc ab eo verba audisse memoratur. Multa mala facis, multa mala fecisti: Iam ab iniquitate conquiesce, equidem mare transiturus es, Romam ingressurus: nouem annis regnabis, decimo morieris. Quod ille prædixerat, euenit certissimè, Quippe de Romana calamitate certior in Græcia factus Augustus, Narsen Eunuchum cubicularium suum Exarchum Italiæ fecit: Romam cum manu valida misit, vt afflictæ Italiæ quantocius succurreret. Is igitur Longobardis auxilia ministrantibus, quos reipub. Romanæ fecerat amicos, multa cum Gottis prælia commisit, regem Totilam, decimo, ex quo Romæ confederat anno, Gottis bello penè consumptis, interfecit, Italiamque totam ad reipub. iura reduxit. Erat sub huius gubernaculis beata & florens Italia, à qua & Herulos & Francos felicissimis prælijs propulsarat. Sed dum Romani huic inuident, & gentium malle se, quàm vnus Græci, tam durum causantur Imperium, reuera non multo post grauissimum Longobardorum iugum subiere.

Persequutio Vandalica. CAPVT XXXV.

Porrò Gotti de quibus sat (opinor iam) diximus, Vandalis Arrianismi rabiem in Hispanijs afflauerant. Ideoque hi traicientes in Aphricam, per eas maris angustias, quibus inter Hispaniã & Aphricam vastum illud æquor, bis senis milibus coarctatur, non modò illam rapinis, flamma, ferro, crudelissimè deuastarunt, verum etiam fidem catholicam Arriana impietate subuerterunt, grauissimisque persequutionibus ecclesias catholicas oppressere. Gensericus enim, quem tum illa gens habebat ducem, in omnia quidem incredibilem crudelitate furebat, vsque adeo vt nec arbutis quidem parceret, ne forte quos antra montium aut prærupta terrarum vel seclusa quæque occultauerant, hi post